AQA

A-level
MODERN HEBREW

Paper 3 Listening Test Transcript

Time allowed: 2 hours 30 minutes

NOT TO BE OPENED UNTIL AFTER THE EXAMINATION

Enclosed is a copy of the transcript of the text of the Listening Test. This packet must not be opened until after the examination.

After the examination, the transcript should be kept for future use by teachers.

Section A

Listening Transcript

(Two minutes and 41 seconds: tracks 2–17)

Question 01

חייו ומותו של יצחק רבין

M1

יצחק רבין נולד בירושלים בשנת 1922. בגיל 21 הוא גויס לראשונה כלוחם. הוא לחם במלחמת העצמאות ומאוחר יותר אף קיבל את תפקיד מפקד הצבא. לאחר שהשתחרר מהצבא, שימש רבין כשגריר ישראל בארצות הברית במשך חמש שנים.

רבין היה ראש ממשלת ישראל פעמיים. בפעם הראשונה היה בין היתר אחראי על 'מבצע אנטבה' – מבצע שמטרתו הייתה לשחרר ישראלים שהמטוס שלהם נחטף על ידי טרוריסטים. במהלך הפעם השנייה הוא חתם על 'הסכם אוסלו', אשר ניסה להביא שלום עם הפלסטינים. ההסכם נחתם בשנת 1993 עם יאסר ערפאת, יושב ראש הרשות הפלסטינית, ועל כך קיבלו שני המנהיגים פרס נובל לשלום.

אולם ל"הסכם אוסלו" היו מתנגדים רבים. חלקם יצאו להפגין, והחזיקו תמונות של רבין לבוש כמו חייל נאצי. היו גם אנשים בעלי דעות קיצוניות שקראו לעצור את רבין בכל דרך.

מעט זמן לאחר 'הסכם אוסלו', יצחק רבין ומלך ירדן חתמו על הסכם שלום.

בנובמבר 1995, בסיומה של הפגנת תמיכה בשלום בתל אביב, נרצח ראש הממשלה. במהלך ימי האבל, אלפי בני נוער מילאו את הרחובות בנרות ושרו שירים לזכרו.

נשיא ארצות הברית נפרד מרבין במילים: "שלום, חבר".

(Two minutes and 0 seconds: tracks 18 – 27)

Question 02 **״אִתְכַּלִּית״ – חווה חקלאית בסגנון אתיופי**

F1

בקרית גת מתנהל בחודשים האחרונים פרויקט חברתי מרתק שמקדם את השתלבות יוצאי אתיופיה בישראל, תוך שימור מורשתם התרבותית. החווה החקלאית **״אִתְכַּלִּית״** (חקלאות באמהרית), מאפשרת לבני העדה האתיופית לעסוק במלאכות המסורתיות שלהם – חקלאות, בנייה בבוץ, בישול, יצירה בחימר ועוד, ואף להציג אותן בפני צעירי העדה והציבור הישראלי בכלל.

כ-70 גברים ונשים ממוצא אתיופי הגרים בקרית גת, מגדלים בחווה מגוון ירקות ותבלינים. בין גידולי החווה אפשר למצוא כאלה הייחודיים למטבח האתיופי, כמו פלפל סודני חריף וחסה אתיופית. בעתיד יגדלו בחווה גם **טֶף**, שהוא צמח שנודע בתכונותיו הבריאותיות, המשמש לאפיית **״אִינְגֶ׳רָה״**, הלחם האתיופי. במקום מתנהלים גם סיורים מודרכים הכוללים הרצאות, סדנאות יצירה ושלל הפעלות לכל המשפחה.

עבור רבים מן המבוגרים, העלייה מאתיופיה לארץ ישראל, לא הייתה קלה. החווה מעניקה לחקלאים שביניהם סיבה לקום בבוקר, תחושת משמעות חדשה ומקום להציע בו את הידע שלהם. מנהל החווה מסביר: ״המפגש עם הטבע ועם עבודת האדמה מזכיר להם את חיי הכפר באתיופיה ומעניק להם כוחות להמשך ההתמודדות עם המציאות המורכבת בישראל״.

(Three minutes and 28 seconds: tracks 28 – 53)

Question 03 **גרפיטי – אמנות או ונדליזם?**

F2 הי איתן! אתה רוצה לבוא איתי לסיור שבו רואים ציורי גרפיטי? הסיור מאורגן על-ידי עיריית תל אביב.

M2 שלום הילה. אני מצטער אבל אני לא יכול לתמוך ברעיון כזה. גרפיטי זה ונדליזם ומי שעושה את זה צריך להיענש, אולי אפילו ללכת לכלא.

F2 לדעתי, זה מוסיף לאופי של העיר. תראה כמה יפה שכונת פלורנטין בתל אביב – אומני רחוב רבים קישטו את קירות המוסכים והנגריות, ועכשיו השכונה צבעונית וחיה. יש גם כתובות על הקיר שגורמות לתושבים לחשוב, למשל – "עשו אהבה ולא מלחמה". אומנות הרחוב מאפשרת לאמנים צעירים לבטא רגשות ורעיונות, ליצור ולמחות.

M2 יש דרכים יותר דמוקרטיות לצאת נגד משהו שלא מאמינים בו. אפשר להפגין, או לכתוב מכתב לעיתון.

F2 היית פעם בברלין או בברצלונה? הערים האלה מלאות באומנות רחוב, זאת תופעה מקובלת מאד בכל העולם.

M2 כן, הייתי שם ולא אהבתי את הקשקושים על הקירות. הציירים האלה אינם אומנים שלמדו אומנות. אני חושב שאומנות צריכה להיות מתוכננת, יפה, מקורית. אם האנשים האלה רוצים ליצור אומנות אמיתית – הם צריכים לצייר בסטודיו ולהרוויח כסף ממכירת היצירות שלהם בגלריה.

F2 לא כולם מצליחים להתפרנס מאומנות. למשל, חברה שלי היא אומנית רחוב מאד מוכשרת. יום אחד היא ציירה בין שני בניינים. ואז שוטר נתן לה קנס של 700 שקלים. נוצר מצב מוזר: מצד אחד, העירייה מארגנת סיורי גרפיטי לתיירים, אבל מצד שני היא שולחת שוטרים לחלק קנסות לאומנים. החברה שלי אינה מציירת על בתים יפים וחדשים. להיפך, היא מחפשת מקומות שאפשר לשפר.

M2 אני מבין את הטענות שלך, אבל אני עדיין מתנגד לגרפיטי. בכל אופן, תיהני בסיור!

(Four minutes and 02 seconds: tracks 54 – 81)

Question 04 **בר מצווה עם המשפחה**

כשאתה שומע את המילים "בר מצווה", מה הדבר הראשון שאתה נזכר בו? **F2**

אני זוכר שהייתי עם המשפחה שלי. אבל אף אחד לא זרק סוכריות. **M1**

איפה ומתי היה בר המצווה שלך? **F2**

זה היה בפריז. אני זוכר בית כנסת צנוע, באוקטובר 1947. היה יום קר מאד ומרוב התרגשות שכחתי ללבוש מעיל. **M1**

מדוע בבית הכנסת הזה דווקא? **F2**

כנראה בגלל בעיות כלכליות שהיו לאבי. הוא ביקש עצה מידיד המשפחה הדתי היחיד שלנו, מר סגלוביץ'. הידיד, שגר בסביבה, המליץ על בית הכנסת הקטן ובאותה הזדמנות גם על חייט זול שתפר לי חליפה בצבע כחול כהה. **M1**

מה עוד אתה זוכר מאותו היום? **F2**

זכיתי באותו היום בשלושה שעונים, אמנם זולים, אבל על גב שלושתם הופיעה אותה הכתובת – "עמיד במים", וזה היה העיקר. את הראשון קנו הוריי. הדודה בתיה נתנה לי את השני. שניהם היו על היד שלי, זה לצד זה, במהלך כל הטקס. חבר של אמא, מר וייס, אותו לא אהבתי במיוחד, הביא לי את השעון השלישי. כאשר הגיש לי את המתנה, הראיתי לו את שני השעונים הראשונים שכבר קיבלתי. היום, נשאר לי שעון אחד מהשלושה, אולי זה שנתן לי אדון וייס. הוא נמצא באחת המגירות בשולחן הכתיבה, וברור לי שיישאר שם עד יומי האחרון. **M1**

איך התכוננת ליום המיוחד? **F2**

החזן הכין אותי ליום בר-המצווה. הוא הוציא מארון ישן דף בצרפתית עם סיפור על רבי עקיבא, והמליץ שבעזרת הורי אתאים את הסיפור אליי, או אליהם, ואקרא אותו בטקס. אני עדיין זוכר את הקטע מפרשת השבוע שקראתי, ונדמה לי שעשיתי עבודה טובה. **M1**

מי היו האורחים? **F2**

הגיעו רק חברים של הוריי. חברים מבית הספר שלי לא באו, מפני שרובם לא היו יהודים, וגם משום שבית הכנסת לא היה בשכונתנו, אלא רחוק, בצפון העיר. **M1**

נשארה לך מזכרת מהיום? **F2**

נשארו כמה צילומים שבהם נראה אבי מחבק אותי. זה נראה כמו חלום רחוק... **M1**

END OF SECTION A

Section C

Listening Transcript

(Three minutes and 05 seconds: tracks 82–97)

Question 06 **עדי אלטשולר נבחרה לקבל את פרס הנשיא**

M2 בכל שנה, נשיא מדינת ישראל בוחר 12 אנשים שתרמו לחברה, שיקבלו פרס בטקס חגיגי. עדי אלטשולר היא אחת מהזוכים בפרס, שניתן בבית הנשיא בירושלים.

עדי הקימה את תנועת הנוער הראשונה בישראל שמשלבת ילדים בעלי צרכים מיוחדים, עם ילדים אחרים. גם לאחר שעזבה את התנועה, המשיכה לפעול על מנת לשלב ילדים בעלי צרכים מיוחדים בחברה, הפעם בפרויקט חדש, במערכת החינוך. היא יזמה שילוב של ילדים מחינוך מיוחד בבתי ספר רגילים. הפרויקט הצליח מאד ועזר לאלפי ילדים להשתלב בחברה. כמו שהסבירה עדי: "כשאנחנו רואים ילד בכיסא גלגלים, אנחנו חושבים שהוא חמוד, אבל רב הילדים לא משחקים איתו, ולא באמת מכירים אותו. הם רואים את כיסא הגלגלים, אבל לא את הילד העקשן, הנחמד או המצחיק. זה משהו שאפשר לעשות דרך הפרויקט בבתי הספר"

הבחירה בעדי לקבל את פרס הנשיא הוסברה כך:

"עדי, אשת חינוך, חברה ועשייה, היא פעילה חברתית נמרצת, מייסדת תנועת הנוער 'כנפיים של קרמבו' המשלבת בין ילדים עם צרכים מיוחדים, לבין ילדים אחרים. בתנועת 'כנפיים של קרמבו' חברים ופועלים יחד, מתוך כבוד הדדי, ילדים ובני נוער, אשר מגיעים מרקע שונה ומכל חלקי האוכלוסייה בישראל. התנועה מעוררת השראה בארץ ובעולם".

כאשר נודע שעדי זכתה בפרס המכובד, מספר אזרחים ביקשו לתת את הפרס לאחד הילדים מתנועת "כנפיים של קרמבו", במקום לעדי. הם הסבירו את בקשתם בכך שבעלי מוגבלויות אינם צריכים מישהו אחר שידבר בשבילם כי הם יכולים לייצג את עצמם ואת תרומתם לקהילה.

END OF RECORDING

There are no questions printed on this page

There are no questions printed on this page

Copyright information

For confidentiality purposes, all acknowledgements of third-party copyright material are published in a separate booklet. This booklet is published after each live examination series and is available for free download from www.aqa.org.uk.

Permission to reproduce all copyright material has been applied for. In some cases, efforts to contact copyright-holders may have been unsuccessful and AQA will be happy to rectify any omissions of acknowledgements. If you have any queries please contact the Copyright Team.

Copyright © 2022 AQA and its licensors. All rights reserved.